

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/125/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8110212200
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2012:8110212200.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľky U. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. č. XX, právne zastúpenej Mgr. Janou Sadloňovou, advokátkou so sídlom Hlavná č. 14, Prešov, proti odporcovi E. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. J. č. XX, právne zastúpenému JUD. Pavlom Michalíkom, advokátom so sídlom Jarkova č. 2, Prešov, o vrátenie daru, o odvolaniach navrhovateľky a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 10C 102/2010-63 zo dňa 18.05.2011 jednohlasne takto

rozhodol:

I. Z a s t a v u j e odvolacie konanie v časti o odvolaní navrhovateľky proti výroku o zamietnutí návrhu.

II. M e n í výrok o trovách konania tak, že náhradu trov konania účastníkom nepriznáva.

III. Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov (ďalej tiež „prvostupňový súd“) napadnutým rozsudkom návrh zamietol a navrhovateľke uložil povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 2.053,64 eur na účet jeho právneho zástupcu a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka a odporca. Navrhovateľka podala odvolanie proti rozsudku v celom rozsahu a žiadala napadnutý rozsudok zmeniť tak, že odvolací súd jej návrhu vyhovie a prizná jej náhradu trov konania. Odporca podal odvolanie proti výroku rozsudku o náhrade trov konania, ktorý žiadal zmeniť tak, že mu odvolací súd prizná náhradu trov aj za uplatnené konzultácie, čo mu prvostupňovým súdom nebolo priznané.

Podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 02.12.2011 vzala navrhovateľka svoje odvolanie späť s tým, že žiadala zohľadniť jej zdravotný stav, vek a majetkové pomery, nakoľko je dôchodkyňa s príjmom starobného dôchodku vo výške 406 eur.

Podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 23.03.2012 oznámila navrhovateľka, že berie späť celý návrh a žiada zastaviť celé konanie z dôvodu jej zdravotného stavu a preto, že celá záležitosť so synom sa vyriešila a ten sa o ňu vzorne stará. Pri rozhodovaní o trovách žiadala prihliadať na jej zdravotný stav, vek a na to, že okrem starobného dôchodku nemá žiaden iný príjem. Uviedla, že je veľmi chorá a podstatnú časť dôchodku potrebuje na lieky.

Odporca prostredníctvom právneho zástupcu na výzvu súdu uviedol, že so späťvzatím žaloby a ani s aplikáciou ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. nesúhlasí.

Vzhľadom na to, že odporca so späťvzatím návrhu na začatie konania nesúhlasil, súd s poukazom na § 208 O.s.p. späťvzatie návrhu nemohol pripustiť, a preto sa následne zaoberal navrhovateľkiným späťvzatím odvolania.

Podľa § 41 ods. 2 O.s.p. každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

Podľa ustanovenia § 207 ods. 2 a 3 O.s.p. dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak niekto vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

V prípade, že odvolaciemu súdu dôjde podanie označené ako späťvzatie odvolania skôr, ako bolo o odvolaní rozhodnuté, je odvolací súd oprávnený skúmať len to, či takýto prejav vôle urobil subjekt, ktorý predtým odvolanie podal a či z hľadiska obsahu sa jedná skutočne o späťvzatie odvolania. Pokiaľ sú tieto podmienky splnené, musí byť odvolacie konanie zastavené.

V tomto prípade vychádzajúc z obsahu podania navrhovateľky zo dňa 02.12.2011 odvolací súd usúdil, že sa jedná o späťvzatie odvolania, avšak vzhľadom na to, že v ňom navrhovateľka žiadala zohľadniť svoj vek, majetkové pomery a zdravotný stav, je zjavné, že späťvzatie odvolania sa netýka výroku o trovách konania (čo navrhovateľka potvrdila aj vo svojom nasledujúcom podaní - späťvzatí návrhu) ale len výroku, ktorým súd návrh zamietol.

Preto odvolací súd podľa § 207 ods. 3 O.s.p. odvolacie konanie v časti o odvolaní navrhovateľky proti výroku o zamietnutí návrhu zastavuje.

Odvolací súd preto následne v zmysle zásad ust. § 212 O.s.p. preskúmal rozsudok vo len výroku o trovách konania spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 O.s.p. a zistil, že rozsudok je potrebné v tejto časti zmeniť.

Podľa § 150 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

V súvislosti s takto zistenými pomermi na strane navrhovateľky sa odvolaciemu súdu javí potrebné aplikovať ust. § 150 O.s.p. ako výnimočného ustanovenia pri priznávaní náhrady trov konania.

Použitie ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p., znamená odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok konania a zodpovednosti za zavinenie, pretože má dopad na toho, kto by mal ináč právo na náhradu trov konania. Aplikácia ustanovenia prichádza do úvahy, keď sú v konaní naplnené zákonné predpoklady na priznanie práva na náhradu trov konania, avšak z osobitných dôvodov súd náhradu trov neprizná.

Predpokladom použitia tohto ustanovenia je, aby išlo o prípady hodné osobitného zreteľa, posudzované ako na strane toho, komu má byť náhrada trov priznaná, tak aj na strane účastníka, ktorý by bol ináč povinný trovy konania nahradiť. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa sa prihliada predovšetkým na osobné, majetkové pomery, ako aj ďalšie pomery všetkých účastníkov, okolnosti podania návrhu na začatie konania a uplatňovania práva účastníka, postoje účastníkov v konaní, ako aj zohľadnenie dopadu rozhodnutia o trovách konania ako na povinného, tak aj oprávneného účastníka z titulu práva na náhradu trov konania. Uvedené ustanovenie dáva súdu možnosť prihliadnuť

pri rozhodovaní o náhrade trov súdneho konania na osobitosti jednotlivých prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti.

Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa § 150 O.s.p. odvolací súd prihliadol v prvom rade na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery všetkých účastníkov konania, teda vzal do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale zohľadnil aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka. Prvostupňovým súdom bolo uložené navrhovateľke nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 2.053,64 eur, pričom navrhovateľka je starobná dôchodkyňa (vo veku 76 rokov), ktorej jediným príjmom sú starobný a vdovský dôchodok vo výške spolu 401,20 eur mesačne. Navrhovateľka taktiež poukázala na to, že má zvýšené výdavky na lieky, ktoré musí hradiť z uvedeného príjmu, pričom problémy so zdravotným stavom v konaní preukázala lekárskymi správami z oblasti ortopédie a oftalmológie (v spise na č.l. 15 - 18). Okrem toho je nutné zohľadniť ako všeobecne známu okolnosť (čo nie je v zmysle § 121 O.s.p. potrebné dokazovať) bežné výdavky na zabezpečovanie základných životných potrieb (stravu, ošatenie, náklady na vedenie domácnosti a pod.). Naproti tomu podľa názoru odvolacieho súdu možno od odporcu (ktorý je podľa výpisu zo Živnostenského registra SR živnostníkom - podnikateľom) spravodlivo žiadať, aby si náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s týmto konaním hradil sám.

So zreteľom na uvedené je odvolací súd toho názoru, že v danom prípade sú splnené podmienky na aplikáciu ust. § 150 O.s.p., a preto odvolací súd výrok napadnutého rozsudku o trovách konania podľa § 220 O.s.p. mení tak, že náhradu trov konania účastníkom nepriznáva.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 2 O.s.p.. Navrhovateľka bola úspešná v odvolacom konaní čo do výroku o náhrade trov konania a v časti odvolania čo do výroku o zamietnutí návrhu zaviniła zastavenie odvolacieho konania späťvzatím odvolania. Preto odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.